

[Hans Nielsen.]

allerede mange Klager, og det til Trods for at Lejen for Butikker i Forvejen var kolossal høj, men nu benytter man selvfølgelig Anledningen, der byder sig, til at berøve en Mand Frugterne af hans Arbejde. Naar en Mand har lejet en Butik og haft den i nogle Aar og skabt en god Forretning, er det ikke ham, der skal have Fortjenesten af den, nej, det er Husejeren, der skal have Fortjenesten. Jeg forstaaer ikke denne Politik, og det er ikke en Politik, der baner Vej for Forstaaelse og forständig Udvikling. — Det ærede Medlems Standpunkt har jo ogsaa hidtil været Helhed og Klarhed med Hensyn til Udlevering af Landmandsbanken til den private Kapital. Det ærede Medlems Standpunkt med 100 Mill. Kr. til Sønderjylland var jo ogsaa Helhed og Klarhed, og det ærede Medlems Sabotage af en hel Række meget nødvendige Foranstaltninger til Fremme af Erhvervslivet og til Gavn for de mindre velstillede her i Landet, ja den savner jo heller ikke Helhed og Klarhed. Jeg beklager, at det ærede Medlem, der er en saa ung Mand, og hans Parti, som han ynder at forklare er lige saa ungdommeligt som han selv, indtager et saadant Standpunkt, der, kan vi sige, ligger lige tæt op ad Visnepolitikken. Dette med „Helhed og Klarhed“, ja, det er jo meget godt paa Vælgermøder, det kan maaske ogsaa gøre sig her fra Talerstolen i Talemaader, men naar man skal opnaa Resultater i denne Verden, saa er det meget vanskeligt at faa andre til at underkaste sig den Helhed og Klarhed, som man selv ønsker.

Om Partiet Venstres Vilje til at gaa ind i et forstandigt Samarbejde om de store Problemer, der trænger sig paa baade over for Landbruget, Industrien og Haandværket og i det hele taget over for Erhvervslivet, er det vel bedst at tale det mindst mulige i Øjeblikket. Det er min Opfattelse, at det ærede Parti befinder sig i en meget alvorlig Krise, maaske en mere alvorlig Krise end den økonomiske, der har ramt Bondestanden. Jeg skal derfor ikke forøge Pinslerne for Partiet ved at grave saa langt i dette ud over at notere, at 3 af Partiets Medlemmer har forladt Skuden — Fremtiden vil vise, om det var kloge Rotter, eller det var enfoldige politiske Selvmordere, det er ikke afgjort endnu. Men i Dag kunde det dog være ønskeligt, om det ærede Medlem Hr. Krag vilde betro de andre Partier, hvorvidt han staaer bag ved de — jeg vil ikke sige berømte, men meget omstridte 6 Punkter, som Landboforeningerne nylig har opstillet. Er det Venstres Politik, der har faaet Ud-

tryk i disse Punkter? Specielt vilde det interessere mig at høre, om det ærede Medlem Hr. Krag er Tilhænger af en hel ny Valutapolitik. Vi ved jo alle sammen, hvad der skjuler sig bag Kravet om „en ny Valutapolitik“, naar det kommer fra Landboforeningerne. Men dernæst er der det meget interessante Punkt om, at „de fornødne Betalingsmidler skal skaffes til Veje“, som der staaer. Jeg vil henstille til det ærede Medlem Hr. Krag nærmere at udrede for det høje Ting, hvad det er, Landboforeningerne — og det er jo Venstre, der styrer disse Foreninger — har tænkt sig med, at de fornødne Betalingsmidler skal stilles til Raadighed, for det er maaske et Punkt, vi kan blive enige om. Dette, at de fornødne Betalingsmidler skal stilles til Raadighed, smager jo unægtelig, som om det var kommet fra Brande. Jeg kan nu ikke tro, at Venstre vil gaa med til noget saa forrykt som det, der kommer fra Brande. Men der staaer uden nogen Motivering dette, at de fornødne Betalingsmidler skal stilles til Raadighed. Er det Mening, at Finansministeren skal aabne for Pengekassen og sige: Kommer hid, alle I, som mangler Penge, her udleveres de. Det er naturligvis en Maade at stille de fornødne Betalingsmidler til Raadighed paa. Det vilde, som sagt, i allerhøjeste Grad være interessant af Hensyn til den fremtidige Politik at faa at vide, hvad Venstres ledende Mænd mener om disse Programpunkter, baade dette om en ny Valutapolitik og dette om at skaffe Betalingsmidler til Veje. Der er her i Landet, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ved en Lejlighed har sagt, rigeligt af Vildskab og Galskab. At Kommuner og Retsstatsmænd og det nye grevelige Parti skulde blive fornuftige, er der ikke noget Haab om, det er der heller ingen, der venter. Men Landboforeningerne og Venstrepartiet vil dog vel ikke deltage i denne Vildskab og Galskab, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller med saa stor Berettigelse har stemplet efter Fortjeneste. Men efter den Tilstand, hvori Venstre befinder sig, er der jo ikke de allerbedste Udsigter til frugtbart politisk Samarbejde. Derimod maa jeg sige, at Regeringspartierne har den redeligste Vilje til at gaa ind i et virkeligt Forsøg paa at løse de meget store Opgaver, der foreligger baade med Hensyn til Saneringen af Landbrugets Gæld, Nedbringelsen af Renten og Forøgelsen af vort Erhvervsliv.

Ogsaa uden for denne Sal er Forholdene for Samarbejde saare vanskelige. Krisen og den nationale Afspærringspolitik i alle Lande kræver jo først og fremmest, at der